

dette Lovforslag væsentligst omfatter Tjenestemænd med — sammenligningsvis i alt Fald — høje og middelhøje Lønninger. Her er ingen af de Tjenestemænd, der har den laveste Løn, den Løn, som findes i den store Tjenestemandsløvs i 16de, 15de og 14de Lønningsklasse i Etaterne eller tilsvarende Lønningsklasser, men det er Folk med forholdsvis høj Løn efter Tjenestemandsløvsreglerne her i Landet. Derfor vil den procentvise Gennemsnitsstigning ogsaa blive mindre, end den bliver i en Lov, som omfatter alle Tjenestemandsgader. Men for det andet er Forholdet efter min Mening ogsaa dette, at Præsterne efter den nugældende Lønningslov slet ikke er saa daarligt aflagte, som man undertiden har hævdet baade offentligt og paa anden Maade. Den Lønningslov, som blev gennemført i 1913, er en relativt gunstig Lønningslov, og den blev oven i Købet revideret og forbedret i 1916; og dette er i Forbindelse med, at der ikke har været Fradrag for Frioblig, og i Forbindelse med, at der har været en meget gunstig Regel for Medregning af Anciennetet baade fra privat Beskæftigelse og fra andre Præsteembeder og mellem Embedernes Lønningsklasser indbyrdes, har efter min Mening medført, at vi maa betegne de nuværende Lønningslove, som gælder for Folkekirkens Præster, som ingenlunde særlig ugunstige, men relativt gunstige. Derfor bliver selvfølgelig ogsaa Gennemsnitsstigningen ved denne Lejlighed ikke saa høj, som man maaske vilde formode, hvis man rent umiddelbart skulde bedømme, hvor mange Procents Lønningsstigning denne Lønningslov vil medføre.

Men endelig kommer dertil, at enkelte Præster i ganske urimelig Grad har profiteret af Loven om de 25 pCt.s Tillæg. Dette Tillæg ydes ogsaa delvis af Naturalier, og for en overordentlig høj Indtægt, beregnet efter den gamle Lønningslov, bliver de 25 pCt. altsaa et overordentlig højt Tillæg. Dette har medført, at enkelte Præster under det nuværende Lønningssystem eller, om man vil, under den nuværende Mangel paa System — for det maa man sige, at efterhaanden som 25 pCt.s Tillæget og andre Lønningstillæg hober sig op paa et i og for sig irrationelt Grundlag, bliver Resultatet mere og mere tilfældigt — har profiteret af hele denne

Ordning, som vi nu forhaabentlig kommer helt bort fra, og ogsaa dette vil selvfølgelig medføre, at den gennemsnitlige Stigning bliver noget mindre, end hvis alle stod i den i 1913 og i 1916 fastsatte Lønningsklasse.

Hvad Spørgsmaalet om Midlernes Tilvejebringelse angaar, kan jeg fatte mig meget kort, idet der har været fuldstændig Enighed i Kommissionen om, at det manglende skal tilvejebringes ved kirkelig Ligning, ved en almindelig Skat paa Folkekirkens Medlemmer Landet over. Hele Kommissionen har ogsaa været enig om, at Grundlaget for denne Ligning skulde være de kommunale Skatteligninger. Uenigheden kommer først frem, naar vi kommer til Spørgsmaalet om, hvem der skal foretage Ligningen, og hvem der skal opkræve de Beløb, som Ligningen skulde indbringe. Der har, som ærede Medlemmer vil have set, Kommissionen delt sig i et Flertal og et Mindretal, og Ministeren har fulgt Mindretallet i det Forslag, som Ministeren har forelagt her i Tinget. Da jeg hører til Flertallet indenfor Kommissionen og er kommet til dette Standpunkt efter en grundig Overvejelse af hele dette Spørgsmaal, er jeg paa dette Punkt selvfølgelig ikke enig med den højtærede Minister. Jeg mener, det vilde være rigtigt paa dette Omraade at foretage en Adskillelse mellem det kirkelige og det kommunale; jeg mener, at denne Adskillelse først vil trænge igennem i Folks Bevidsthed, naar den gennemføres paa den Maade, at Kommunalbestyrelserne fritages for den kirkelige Ligning, og jeg kan ikke indse, at det ikke skulde kunne lade sig gøre. Jeg kan godt se, at det kan have sine Vanskeligheder at gennemføre dette, og jeg tror ogsaa, at det i enkelte Kommuner vil blive ret vanskeligt, baade hvad angaar Gennemførelsen af Ordningen af Ligningen og Opkrævningen af den kirkelige Skat. Men i de allerfleste Kommuner tror jeg, at Vanskelighederne vil være meget smaa, og jeg tror ikke, at de i nogen Kommune vil være uovervindelige.

Det forekommer mig, at det ikke vil være helt uden Betydning, hvad Flertallet ogsaa har fremhævet i den Betænkning, der er afgivet, at man ved at betro Me-